

220 bleších snů

Petr Novák

Dvěstědvacet bleších snů, pak nic,
za devět nocí devět dnů, ne víc,
srdce, které láskou zní, co dál,
zaklínadlo promění, to znám.

Potom se mi zdá, že všechno, co se říká,
musí pravdou být,
dvěstědvacet snů, když se mi v hlavě smíchá,
dál se bojím snít.
Tohle každý zná, tak jako každý dýchá
a venku drobně mží,
láska bývá zlá, ta v srdci divně píchá
a málo vydrží.

Dvěstědvacet bleších snů, pak nic,
za devět nocí devět dnů, ne víc,
rozplyne se jako dým, co dál,
budu tu jen já a stín, to znám.